

ראיון חיוני

עם איסמאעיל פאהמי, שריחזו לעטבר של מצריים

..כאשר תתחזק מצריים ומצבה ישתנה. תקום ותאמר: לאו אולצתי לקבל את ההסכם הזה תחת לחץ ישר לשנות אותו"

הנעלים על מחלכי המעצמות הגדולות במרחב, קודם למילחמת יום הכיפורים ואחריו שהגיעה מצריים לידו החלטה על הסכם-שלום נפרד. עם ישראל הוא נשאר מהגנו הרוף להסכם זה. אחמי מעניק ראינות רק לעיתים נדירות. את התפטרותו כימסע שלא שביר במסבי, אבל עתה חסכים פאהמי לזון בהתפתחויות במרחב עם סאדק ברו'אנסקי, מומחה למדיניות ארצות-הברית במרחב, המדווח להעולם הזה.

כאשר חודע אנוור אלסאדא, נשיא מצריים, על יציאתו ל"שליחות קודש" לירושלים, בחודש נובמבר 1977, התפרסם איסמאעיל פאהמי מתפקידו כשר-חוזק אחרי שיתן בתפקיד זה מאז 1972. כיום עוסק פאהמי בכתיבת זיכרונותיו, בפרוץ עומדת המוכרות, הנשקפת אל תולדות, שרבוץ ואמאקל בקאהיר. במסך חמש שנים עיסק פאהמי כירישינו של אלסאדא, ושיע לו בלל מהלכיו במסוקחה ובואשיעטון. רק פאהמי, חזן פסאדא, יודע את כל הפרטים הקטנים

Interview with Ismail Fahmy HAO'LAM HAZEHI, 18 July 1979

"איננו נוסקים

בפרשת אהבים!"

שאלות יידגו... וגם ההליכים, כל מה שנוגע לחעידה חשובה כמו ז'נבה. יחד עם זאת, אתה זוכר בודאי גם שהנשיא קארטר וסירוס ואנס נשאו ונתנו עם הרוסים במשך תקופה ארוכה, על יצירת מיסגרת לפיתרון בעיית המיזרח-התיכון אתה ולתמי. ב'1 באוקטובר 1977 פורסמה ההצהרה המשותפת.

פאהמי אינני מאמין שפוליטיקאים יכולים להפוך פסיכיאטרים...

האם, לדעתך, כאשר נסע הנשיא אלסאדא לירושלים, הוא חשש שישנה לירי מה שנראה למרבית העולם כשלוש נפרד עם הישראלים? או שמא חשב רק לאחריה שזהו המיכר שיזכר להשיג מתי ישראלים ומן האמריקאים? אתה הסיבות העיקריות לכן שסיבתי לעצמך אל

בבוא ויאם ג'יזי המצרים: ..ההסכם והשג תחת לחץ. יש לעצמנו! והעניין יתחיל מחדש

ובכן, עבודה חשובה ורצינית מאד כבר נעשתה. כתוצאה מכך פורסמה ההצהרה המשותפת המפורסמת ב'1 באוקטובר, מה הייתה ההגדרה הזאת? למעשה הייתה זו המיסגרת הממשית להסכם כולל. כשכל הצדדים הנוגעים בדבר משתתפים ושני יושבי-הראש הם שתי מעצמות-העל.

ראשית, עד לביקורו של הנשיא אלסאדא בירושלם עמלו הנשיא קארטר וסירוס ואנס ועמיתיהם ככל יכולתם כדי לכנס את ועידת ז'נבה. הם עמדו להצליח. אין ספק בכך. אתה מתכוון: להצליח לכנס את הוועידה? אכן, לא מתכרח להשיג הסכם כתוצאה מסכך. תחילה עמדו להביא את כל הצדדים לז'נבה.

מצריים היא חלשה וישראל היא חזקה - לכן תכתיב ישראל רצונה בעניין המלסטינים

הנשיא אלסאדא (בביקורו בירושלים) הייתה העובדה שהגבר היחידי שהיה יכול לצמת מדבר כזה היה הסכם שלום נפרד, וחלוא ומשום כך התפטרתי. האם באוקטובר 1977 לא ראית כל תיקי וזה למריצות-דרך פסיכולוגית? האם לא האמנת שהישראלים והאמריקאים ילכו באמת לקראת הסכם כולל? האם צפית מראש את החסכמ הנפרד הזה?

זאת הסיבה שעוד בהתחלה, כשהנשיא אלסאדא נסע לירושלים, נרמזו הנשיא קארטר ועמיתיו מלמחן ביחסה זו. כעבור זמן-מה לא נותרה להם עוד ברירה אלא לתמוך בנשיא אלסאדא, אבל בהתחלה לא הסכו הנשיא קארטר והממשלה שלו בעניין כולו בלב שלם. הם המתינו מעט, לראות איך ישל דבר, אבל אחרי שבתנו את כל הבעד והגנד, לא הייתה להם ברירה אלא לתמוך בכך, ומדוע?

לשם מה, לעזאזל, אי צריך את האנ'5? אבד עליהם הנלח! וזה לעג לדעו!

בהחלט, כיון שלא הייתה שום אפשרות אחרת, לא היו כל הנחות-טראש לקראת צעד כה יוצא-דופן. חוששני שאנשים מניסים, מסיבה זו או אחרת, להצדיק צעדים פוליטיים חשובים על בסיס פסיכולוגי. אבל אני אינני מאמין שהפוליטיקאים מסוגלים להפוך פסיכיאטרים בקלות שכזו.

פאהמי אינני יודע, מה שאני יודע בבירור הוא, שאיני מסוגל להאמין שהנשיא קארטר, אחרי שהגיע לשלב זה בהכנות לחעידת ז'נבה ולהסכמה עם הרוסים בדבר ההצטרף, תתכוון לשחק מישחקים - לא הוא, ולא הרוסים. הנשיא אלסאדא ידע בודאי, שבעניין זה תתן לישראל יתרון כמשאיתתן נפרד, ושתי" ליד ההכנה ולועידת ז'נבה לא יימשך. הוא היה חייב להכין זאת. לא אינני שותף לדעתך שהנשיא אלסאדא עשה זאת בכוונה תחילה, כדי להבל בעיית-ז'נבה. אינני סבור כך, זאת, משום שמצריים עצמה שיתפה פעולה עם הנשיא קארטר באופן רישמי, בעניין כינוס החעידה. לא התנגדו

אילו הישראלים - אם רוצים לפרוט לרבע על מיתר הגניארה הפסיכולוגית הזאת - התייחסו באופן חריצתי. היה ברור בהחלט, שהם אינם יכולים לסכן את הביטחון הלאומי שלהם ואת תפילותיהם שלהם, רק למען ההשגחה הפסיכולוגית או ההסתוסים הפסיכולוגיים. כל אלה הם המצאות שתכליתן להצדיק פעולה כזו או אחרת. כאני מספל בדברים מסוימים, אני מספל בהם כפי שהם, אינני חולק. לנסוק בעתידם של עמים או בעתידו של עמרו של כאלו-הם זהו חלומות - זהו דבר חדש, ככל הנגוע לי, ולא אקב בו חלק. אינני עוסקים כאן בפרשת-אהבים! אתה ניהדת משאיתתן עם הממשלה ההודשה של קארטר במשך כמעט שנה, לפני שיעזבת את ממשלת מצריים. מרוע לדעתך, הסכים קארטר לדעתך החסכמ הנפרד - אחר שקעמ בתוקף ובקול רם על הסכם כולל ועל מולדת-למסטינים?

ערב יוזמת סאדאת רצתה הצמרת האמריקאית לשבת עם אש"ף

יוזמת סאדאת טירפדה את ועידת ז'נבה. שעמדה להתכנס

(המשך מעמוד 17)
לה. הכמננו אפילו לעניין המישראלית הערבית הכוללת ולנוסחתו של קארטר.

האם כן התכוונתם לפתור את בעיית אש"ף בשאנשו אש"ף באים להעידה כחלק מן המישראלית הערבית הכוללת?

בריוק. ואולי אחר זוכר גם שהנשיא קארטר עשה באוגוסט 1977. צעד יוצאדופן. בהציעו סמנהיג אש"ף יקבלו את הנוסחה שלו. כדי שהוא ואש"ף ממשלתו וכלו לשבת עם אנשי אש"ף. סמרתה של הצעה זו היתה להתגבר על הקושי המסורס. שבו כצאה עצמה ממשלת קארטר, כתוצאה מן ההסכם שעשה קיסנינג'ר עם הישראלים בעת הסכם המרתהכוחות הישראלימצרי השני — היינו ש"ה האמריקאים לא ישיבו עם אש"ף לפני שיערכו התייעצויות מקימות עם הישראלים.

הנשיא קארטר היה צריך להתגבר על כך. וכך. בחדש אוגוסט. בדיברד עם מהלכיו לדחוף הכל לקראת הסכם כולל. הוא הציע נוסחה כזאת — כדי שיוכל לעקוף את התייעבותו של קיסנינג'ר לישראלים ולשבת עם אנשי אש"ף בואסינגטון באופן רשמי.

זה היה יכול להיות במה צעד היסטורי. לא רק מבחינה פוליטית, אלא גם מבחינה מישפטית וטכילוגית — אם מותר לי להשתמש במילה זו — שאחא אהב ללכת. אני סבור שהנשיא ש"ף אהב אותה מאד.

זה היה יכול להיות הצעד האמיתי. פריצתהדרך אל מעבר לתחום שבין צמרת הממשלה האמריקאית ואש"ף. ארצותהעברית היא מעצמתעל. ומעצמתעל צריכה לשבת עם כל אחד. מי שלא יהיה. בייחוד כשהבעיות

זאת. הוא ידע בריוק מה הוא עושה. הוא אפילו חזר על כך. לפני חודשים.

אבל הוא גם יום את ההצהרה המשותפת האמריקאיתירוסית, ביולי 1977. וכעבור יומיים כידבר נאלץ להצהיר הצהרת חדשה, שביטלה את חלקה הגדול של ההצהרה המשותפת. רבים מתוכרבים שנאמרו ב"מיסמך העבודה"

ההצעה הפלסטינית תוכל לקיים יחסים עם ישראל - כדדציה, קנפדדציה, מדינה חילנית

הדבר היחיד שיכול כאמת להביא שלום הוא השגת איזון מסוים בין המדינות העיקריות באזור.

מהו הרסאנס. אפילו ברמת מעצמתהעל? הרסאנס הוא תולדה של מה שידוע היטב כ"יתרהרג" — יכולתן של שתי מעצמותהעל להשמיד זו את זו כמה וכמה פעמים.

אם נחאר לעצמנו. לרנע. שאחא מעצמתהעל חלשה מאד והאחרת חזקה הרבה יותר. התוצאה תהיה חוסריאיון בכל התחומים. מעצמתהעל החזקהייתר תעמוד לפני פיתוי גדול לעשות כל מה שברצונה לעשות. עד כדי תקיפה או עריכת פעולות חוקניות נגד מעצמתהעל האחרת. החלשהייתר.

אחוז הדבר יכול להיאמר גם במישור האזורי. כיצד? אם ישראל תבין שמצרים לבה — מבחינה צבאית — אינה חלשה. ושכל סיכור מוויין בין ישראל למצרים ייגרם נזק גדול לישראל. היא תנהג יפה באופן אסור מטי. והיא גם תחשוב מאה פעמים לפני שתתרו על מילחמה. או לפני שהבצע צעד פרובוקטיבי כלשהו. או אפילו תאיים בשימוש בכוח. התוצאה הישירה מכל זה היא שישראל תסיט את

האמריקאיתירוסית היו שונים מאינה שנאמרו בהצהרה המשותפת האמריקאיתירוסית. מה שהוא אמר יחד עם דיין (ב.מיסמך העבודה" הי אמריקאיתירוסית) היה עניין דרדדדי. אבל ההצהרה המשותפת האמריקאיתירוסית עמדה להיות מוכבדת עלידי האמריקאים הרוסים נמידה. גם אחר שיהודות אמריקה והישראלים מחד באופן כה תקיף?

מאהמי עקיסנינג'ר, 1975
בין קארטר ליד תמונת ז'בוטינסקי
האוסונומיה מבוססת על החוכנית של בנין. ההחליך כולו הוא החללה מוסעית...

מאמציה מן השימוש המוטעה בכוח. אל דרכים ואמצעים של שלום — כדי להשיג שלום.

אחוז הדבר מתייחס גם למצרים. אם מצרים תהיה בעמדה של חלשה. מבחינת צבאית. היא תימצא במצב קשה. גם כשתגלה משאיומתן על תנאיהשונים כל תוצאה של משאיומתן בין ישראל למצרים. המתנהל במצב שבו התנאים הם לטובת ישראל. השקף את החלשה הזאת.

הייתי בטוח בכך לחלוטין. מפני שאנייצעמי ראיתי את הנשיא קארטר לאחרמכן. ולא רק זה. עד לרנע זה ממש לא שמעתי כל הצהרה מוחשית האומרת. בצורה זו או אחרת — אפילו אחרי ביקורו של הנשיא אלסאדאת בריושלים — שהאמריקאים חזרו בהם ממה שהסכימו עם הרוסים.

ובכדיזאת, הצהרות הן רק צורה של מדיניות — פעולות הן צורה אחרת. ופעולותיה של ממשלת ארצותהעברית אינן תואמות — לפי הנראה לעין — את תוכניותיה המוצהרות של ממשלת ארצותהעברית ב1977.

אבל. לדעתי. זה מה שיקום בסוסו של דבר. אם יגיעו איפעם ליד הסכם כולל. הוא יהיה במיגרת הצהרה זו ועל פיה. זה מהדהים בחלל. חמש שנים. עשר שנים. מי יודע.

ואתה רואה בהצהרה זו הישגן היסטורי בין האמריקאים לבין הרוסים?

מבחינה כללעולמית. כן. אולי איננו מסכים עם חלקים מסוימים בה. אבל אני מעצמתעל. אני רק צד מעוניין. איננו מדברים אותה השפה. חזונגשלנו שונת לחלוטין מזה של מעצמתעל. האינטרסים שלנו שונים. המחויבות שלנו שונות. דבקוננו בעקרונות שונה.

המדינת הקטנות שונות לחלוטין מעצמתהעל. הכה חזונון מן ההיסטוריה אל ההסכם שנחתם בין מצרים וישראל. אשאל אותך על אודות האינטרסים של מעצמתהעל. יש בהסכם מרכיב צבאי גדול הן לגבי מצ"ה ריים הן לגבי ישראל. נאמרי גם שהאמריקאים מתכננים לחזק את המפונציאל הצבאי שלהם במיזוההיתכין כשהושג אוסנים:

עלידי חיוזקה של ישראל, כרונוע אמי שרית של העוצמה הצבאית המעריכות. עלידי חיוזקה של מצרים, כשוטר אמי

העומדות על הפרק הן שאלות של מילחמה ושלום. וזכויות אנוש וצדק. ואני שמח מאד שהנשיא קארטר עצמו התייחס באחרונה ליוזמתו זו מאוגוסט 1977. אנייצעמי הייתי המתחן בין האמריקאים לבין ראשי אש"ף.

מה שקרה למעשה היה התחלה של תהליך. אש"ף הציע נוסחה אחרת. האמריקאים הציעו נוסחה אחרת.

אני מציע שההצעה הפלסטינית החדשה תהיה לעין שווייץ

שווייה. וכך. תהליך המשאיומתן התחיל באמצעותי. על פי נוסחות שונות. זה היה צעד מבריע. האם אתה מבין מה פירוש הדבר? ואילו היינו מצלרי ח"ס? ואנחנו באמת עמדנו להצליח. עם נוסחה כלשהי? האם אתה מבין את המשמעות הפוליטית והמישפטית — אפילו המימולוגית — של ישיבה בצוותא של האמריקאים עם אש"ף?

אתה באמת סבור שקארטר היה יכול להצליח בכך. לאור עובדותהחיים של מדיניות המנים האמריקאית? היומא באה מצידו? לא אני ביקשתי ממנו שיעשה

אני עצמי הייתי המתחן בין האמריקאים ובין ראשי אש"ף

את הפער הגדול. במילים אחרות. מצרים תגלה משא ומתן תחת לחץ. לא באופן חופשי. בטיקה כזה. הקלטים כולם מצרים בריו הישראליים. היא תוכל לה כת"ב את רצונה בכל משאיומתן לעניין חלסטינית. משום כך זה יהיה מצב יוצאדופן. שכתוצאה ממנו יתקבל מסמך שיהיה באופן מוחלט לטובת אחד הצדדים — ישראל — וכימעט מוחלט לרעת הצד האחר.

פירושו של דבר. שהשלום שיושב לא יוכל להיות שלום בריקיסא. מצרים עצמה. כאשר תתחוק וכשהמצב ישתנה. תקום ותאמר. לא. אני אולצתי לקבל זאת תחת לחץ. יש לשנות זאת!

בגין רוצה בפלסטיניזציה של הגדה המזרחית. כדי לקבל הכשר לישראליות של הגדה המערבית. אך זה לא הפיתרון לבעייה

(המשך עמוד 18)

הישראלים יאמרו או לא, וכל העניין יחליל מתוך. או אי שרונן סיכסוך מוניין נוסף, או שלחן מאסיבי כלשהו ישכנע את ישראל להסכים לבעיות המצריות הרדיקליות, כדי לתקן את המחדלים שעצמו כתוצאה מחוסר האיזון בצומח.

לפעשה, הטיוע הצבאי האמריקאי נותנים למצרים פחית בהרבה מזה שהם מעניקים לישראל.

קח למשל, את עסקת הא"ף. לשם מה, לעצול, אני

קל לומר, למשל: למה, לכל הרוחות, מקימים רעש שכזה? הרי קיימת מדינת ירדן. מרבית חושביה שלטון נים, שיקימו את המדינה הפלסטינית בירדן.

● **כיום אכן מוענים כך, במיוחד בישראל.**

כן, בישראל, ומדוע? ראשית, מפני שמירושלם של דבר, אוטומטית, מתקפה על מדינת ירדן, ושנית, מפני שמבחר נת ישראל — הערבים הפלסטינים יחזרו כך על זכר יותיהם בפלסטין עצמה.

ומה שחשוב עוד יותר: תוצאת הפלסטיניזציה של

תמעת אולי מן הרברים שאמרת והעיתתה, אבל ככדיזאת אשאל אותך, בניסח ניוטרי, האם אתה רואה אפשרות כלשהי, תיקווה סבירה כלשהי, שהממשלה תתקן את האוטונומיה ויכל להוכיח הצורה כשהיא של פיתרון לכעיות ה" פלסטיניות?

תלוי למה כוונתך, כשאתה אומר, פיתרון לבעייה הפלסטינית.

● **פיתרון שייחשב ענייני כל כ...?**

עכשיו אתה הולך סחור-סחור ומשתמש במילים חפי קניות, דבר לעניין! רצונך לשאול אם אני סבור שאחר טונומיה תוביל למדינה פלסטינית, לא כן?

● **אם זהו הפיתרון היחיד שאתה רואה, כן, אני רואה לה שלום בריקיימא במיוחד-התיכון, אלא-אם-כן תיפתר הבעייה הפלסטינית על בסיס החזרת זכויות שלמה לעם הפלסטיני, בצורת מולדת בעלת גבולות מוגדרים.**

במילים אחרות: יש להחזיר לפלסטינים את מדינתם, ללא הקפת מדינה פלסטינית, לא יהיה שלום במרחב.

אחרי שתוקם מדינת פלסטין, לא אתנגד כלל לכך שמדינה פלסטינית חדשה זו תחליט לקיים יחסים כלשהם עם ישראל, זה יהיה תלוי בהם — מרציה, קונפדרציה, ואפילו אם יחליטו להתאחד במסגרת מדינה חילונית — זה תלוי בהם. אין לי התנגדות, אם הם יחליטו לקיים קשר פוליטי עם ירדן — גם זה תלוי בהם.

אבל — הבה נבין את זה בכירות — לא היה שלום, אלא-אם-כן תיפתר הבעייה הפלסטינית על בסיס של מדינה פלסטינית, זאת דעתך, ייתכן שאני טועה.

● **אבל הישראלים רומזים לפיתרון שונה במיכסות, ומצרים רבים שאיתם שוחחתי אינם מתנגדים לו ביותר.**

“ **ללא הסתמך מדינה פלסטינית לא יהיה שלום במרחב** ”

“ ירדן תהיה ישראליות של הגדה המערבית וזה, מסום כך מעודדים הישראלים את הרעיון הזה, אבל הוא אינו הפיתרון. חשבונו, ברצינות נמורה, על מה שאמרת לך בדבר הפלסטיניזציה של ירדן והישראליות של הגדה המערבית וזהו, זה בדיוק מה שבגין מנסה לעשות, ומה שאחרים מהאינטרסים האמריקאים מנסים לעשות. מדוע? ”

“ **אין שום הבדל בין העבודה, לכניס והלינד — זה עניין סגומי בלבד** ”

“ צריך את הא"ף? אבל עליו הכלל! עכשיו האמריקאים נותנים אותם לתוכן או לאתיופיה או לסודאן. אבל מצרים אינה תוכן או סודאן או אתיופיה! והיילה שלטאי היו א"ף? לישראלים היו א"ף? 10 שנים! ועכשיו הם נותנים לי, למצרים, המדינה הגדולה והחזקה ביותר בעולם הערבי, מסוסי א"ף? ולישראלים הם נותנים את המסטיים המתחכמים ביותר באוצר-הנשק האמריקאי, הרי זה מסס לגנירל! זה לא סיוע אמריקאי! זהו הכתיב

בגין וחגית במשאומתן על האוטונומיה

בגין ליד המיראמירות של גיזה

מפני שזהו ניסיון לפתור את הבעייה — שהיא זכיוויו של עם — על חשבון עם אחר, רק כדי לרצות את היש-ראים.

● **ההיסטוריה מראה דוגמות של רברים כאלה שקרו, אולי זה לא יהיה "בזדק" אבל זה בכדיזאת יהיה פיתרון.**

אם זהו תרגיל מחשבתי, אוכל להמשיך בו איתך ולהרחיבו על דברים רבים נוספים. יחד מהם: סמר בגין עצמו, דמיתיו, יכולים לחזור לפולין ולגרמניה ולצרפת ולאנגליה, או שהם יכולים להתחיל מהתחלה לחפש להם מדינה חדשה, וללכת למדגסקאר או אפילו ללוב או לאוגנדה, אם אתה רוצה בתרגיל מחשבתי — תרגיל נחמד מאד — תוכל להתחיל מהתחלה, ולנסות לפרק את הרעיון הציוני.

● **הרשה לי לשאול אותך על הרעיון הציוני והסליטיקה הציונית, האם אתה סבור שהסכמי השלום חיוק במורה רבה את כוחם הפוליטי של הליכוד-בגין בתוך הציונות? האם האגף הימני של הציונות...**

אינני מאמין שקיים הבדל כלשהו בין כל האנשים האלה, יש להם חניך שלהם, הברית השונה, הם מנסים ליישם אותה בשלבים, בכוח או בהשפעה, רחביו העולם, הם מצליחו, לראשונה בחייהם, להביא לכך שמצרים, אצות-הברית ומדינות אירופה מסוימות — ובמיוחד מצרים — שתחקים מדינה ישראלית במרחב שלנו.

● **אבל אינך רואה הברד בין העבודה, מס"ם, הליכוד...**

אין שום הבדל, זה עניין סמנטי בלבד, האמן לי.

● **אם כן, לא היה איכפת לך שהנשיא קארטר ענה על קיברו של זיבנינפקי?**

(המשך עמוד 21)

אילווא שלט המלך חוסיון כרבת-ענקו, אילו היה ירדן נשלמת למעשה — מבחינה מדינית מות — בידי הפלסטינים, כיאז היו הישראלים יכורים למען חלוקתה של פלסטין ב1922 ענייני הבריות שירדה זקימת, ושכריו הפלסטינים מצויים עתה שדושר-יכונים של פלסטין — הגדה המזרחית של הירדן — ושכריו ההוורדים מצויי רבע אחר — כל מה שהוא ממערב לירדן.

“ **אינני סבור שהאצרים וקדאים בבדנה את החדירה הישראלית, והעתיד זכיה.** ”

“ **בקיצור, שקיימת מדינה פלסטינית, האם אין זה פיתרון אמרי?**

אתה רואה? שובני — אתה ואני — יכולים לכתוב ספר על אודות הפיתרונות השונים, על הכיטונות השונים והפרשנויות השונות, המורה מאר, של המרחב. לוסדיה העצומה, המורה מאר, של המרחב. לכל בעייה כאן, במיוחד-התיכון — לכל בעייה — יש מילון ענקי שפלה, אם נבשירי כך, לעולם לא נצליח למצוא פיתרון.

למצרים, כדי לשמור על כוחה הצבאי כפי שהוא או לחזור אותה 10 שנים לאחור!

● **אם יהיה למצרים נשיא חדש, האם תהיה כוח האוטונומיה לחזור למדינות שאינם שרה לה לקבל נשק וסיוע פוליטי מברית-החמי עצות?**

אם הנשיא אל-סאדאת, או נשיא חדש של מצרים ייילך — אם יילך — בעקבות מדינתו של אל-סאדאת, יישם במעשה מדיניות של גיוון, אין ספק שהיה עליו להשיג נשק מברית-המוצעות, אם רק-יכול, ברית-המוצעות היא אחד המקורות הגדולים לנשק, גיוון, בתקשר זה, אין מירושו שאתה משיג כל מה שאתה צריך — באיכות המשובחת ביותר, בזמן המתאים ובמחיר הגונה ביותר — בכל מקום אפשרי בעולם, אתה יוצא לקנות את המסוטים הטובים ביותר, ההולמים את מטרותיך — אלה שאינם ברשות אויבך — שאתם יספקו לך במהירות הגדולה ביותר, ודואן לכך שתנאי העסקים הממחירים יהיו הנוחים ביותר כבתנך.

● **הרבים דעורים לא ירובו לספק נשק לי איטליאדא, ומי ירדם עבוד?**

לא שאלה אם הרוסים יתנו נשק לאיטליאדא או לביטו מוגדר אחר, איננו מדברים על אישים, שאלה אותי אלה ספוטו — האם, לדעתך, אחרי אל-סאדאת תקבל מצרים נשק מברית-המוצעות, וחשובתי היתה ברורה בהחלט, אצרת שמדינות הגיוון — שעליה התייח השיא אל-סאדאת עצמו — מירושלם, אם הבנתי זאת נכון, שמצרים מחפשת את הנשק הטוב ביותר הנחוצ לה, בכל מקום בעולם, הוא לא אמר שהוא מכריו על גיוון רק כדי לקנות מצרפת או מאמריקה, הוא לא אמר אקנה מכל אחר, רק לא מהרוסים.

● **תשובתך לשאלה שאשאל מירד משי**

ראיון מיוחד

מי — להחיל נאמנות האיים על פלסטין, כלומר על הגדה המערבית ועזה. לפסד שניים.

איך מאמין ברצינית שיש ישראלים מעוניינים בהצעה שיבואו לארץ?

כבר אמרתי: אם הם רוצים בכונן זהם אם הם מעוניינים באמיתוּבחסים בכלום בזכויות האדם בצדק ובחוק ה' בינלאומי, מה רע בהחלט נאמנות על ה' אים על פלסטין. ובכך שכעבור שנים יערכו שם בחירות תחת פיקוח בינלאומי? אנו נעניק לפלסטינים — כמו לכל אדם אחר — את הזכות לומר: כן, אי, לא? כי יחס למדינתם ואם מותר לי להוסיף — בכך נבטיח גם את ביטחונם של הישראליים. הם, כידוע לנו, זוכים תמיד על עניין ביטחונם. עשה שהם המדינה החזקה ב' יותר בשרב הם אירופים. אנחנו ילילים לנצח כל אחר...'

וכן, כפי שאתה רואה, מצד אחד הם אירופים כהם מסיגלים לנצח כל אדם, את כל הערבים גסיוח. ואילו מצד שני הם אירופים. אנחנו מדינה קטנה. אנחנו חלי שים הערבים יבלעו אותנו...'

זה לא נכון, אתה יודע, ברצוני להוסיף, והי עניין מיחסי, שאני מציע כי המדינה הפלסטינית החדשה, אחרי כניונת, תכ' ריו על ניטרליות בחלסת — שבהה שניו הריחי חדשה, ניטרליות.

היא צבא? לא צבא גדול?
כדובר? יתיה להם כוח אבטחה שיהיה מורכב מ... 50 אלף איש, נאמר. זה יהיה כוח תחב' ליתו להשיג על שיטתו ועל גבולותיו וכך.

לאחרכן, אם מדינת פלסטין תחד' שה הזאת תרצה שיהיה לה קשר עם ירדן, זה יהיה בסדר. זה יהיה תלוי בהם. גם זה הם ירצו בקשר עם מדינת ישראל. גם זה יהיה תלוי בהם. ככלות הכול, עכרנס ה' היסודית של הפלסטינים היא שהם מיבנים לחיות עם הישראליים — עם נוצרים, מים' למים ויהודים — תחת קיהונג את. ובכן, כפי שאתה רואה, הם אינם אני שים רעים ללכך, הפלסטינים!

אני מעדיף את הצעה המוסיתית כך, ואם הישראליים באמת יסורים, למה ש' יפתרו מפני נאמנות בינלאומית? וגם האמריקאים הריטים הצטרפים ישמשו ב'תועדת העברת' — 5 חברים בסדרו? כל מי שהישראליים ירצו בו?

הרשעה לני לשאוף אותך רבים ענינו המידימוסקה הערבית, רבים מכנייני המדינות הערביות — ראשייהמשלות, מלכים — הכריזו שבמדינתו מצריים שנמנסו להסכם השלום הזה עם ישראל הם, "כגו' דים' האם גם אתה סבור כך?
(הפסקה מתושבת) לא, אני מעולם לא כניינו בניואס בכניונם מעליבים. כל מוליטניא מניע להחלטות מסיבות אלה או אחרות, ומשתדל בכל כוחו להצדיק את עמדותיו. מוליטניא כזה, כל לעיתים נדירות מצהיר שהוא טעה. אבל לנשים בכניונים — זאת אינה דרכי. כל פליטת קאי מניע להחלטותיו בהתאם לנסיבות המקיטות אותו. רק הייסטוריה תשפוט אם, אולי, כל הערבים טועים הנשיא אל סאדאת צודק. איש לא יוכל לשפוט זאת עכשיו. רק העתיד ישפוט.

אתה מרוד בכתובת ויכרר נותרך, מה אתה מבקש להשיג בכך?

אשתדל, באופן ההגון הכן ביותר ש' באספר, להעלות על הכתב את דיעותי, ולהקן תסיסות מוטעות רבות ככל האפשר. זאת אעשה בזמן המתאים ולמען טובנת של מצריים ולמען הייסטוריה בכלל. הנשיא קארטר המספלה שלו החלו במהלך שנת 1977. לנשת אל טסברי ה' מיוחה-התכונן באופן כללי וכולל, דחוק כל לניו להמשיך במדיניות השלבים של קייסינג'ר. ואגם היה שפונע של ה' צודים חייבים להיות נוכחים ב'וננת. ר' תהיון יצירת המגנים עם אסיף החל כבר.

אבל עכשיו לא תצא מזה מדינה פלסי' טינית. אלא-אס'כו המצב הניאופיליטי של האירור ישנתה שוב. או שהערבים ישמשו בכוח כדי להביאו לכך. אבל אני מעדיף מאמצים בינלאומיים בתמיכה מא' סודית של הנשיא האמריקאי.

(המשך מעמוד 21)

הוא לא ביקש מפני רשות. הוא לא שא' לדעת. כיוון שאני מכיר והימים רבים, ואני כתובת, שחשתי כי עזרתו של קארטר ע' קיבחו של ו'מסינסקי היתה מעולה טיפוסית מכחיזה אידאולוגית, ואני נדהם המיו נגדת שכמעט כל המצרים — ובאן אתה ושיהיהוין בוטרנס מיטרוסרלאוי בדועה אתה — אי' גם רגשים הדברלים האידאולוגי' נינם המדינים הקיימים בתוך הפיו ל'טיקה היהודית-ישראלית.

מי אכר? את? הרי אמרת שהם כונם אותו הדבר. כמובן, בכל הנוגע למדינתם, הנמצאת בפלסטין, ולהתשטותם באירור, הם כולם מגשימים את החלום הציוני.

האם אתה חושש שאחרי ההסכם הזה — אחרי שבצריים משהה כן המסיכונן — ערבים יה' ישראלים וחמש אמתות להתפשי' טות נוספת?

ההתפסות הישראלית עלולה להתבצע בצורת שנות — ההתפסות הפיטית, באמצעות מילחמה וסיכונן מוויין כפעם לפעם. היא רק דרך אחת לכך. הייסטוריה לימדה אותנו שהם מסוגלים ליצור את התאים, ואת ההסברים, ואת האווירה, ואת העיתונות, כדי להצדיק את הדברים שישו כ'ונגה'צמית'.

הם עלולים לעשות זאת באמצעות פער לה פיסית, או עליודי הדירה באמצעות סיסכות שנות כונן. שלום, גבולות מתחיים' או 'מפעלים מפותחים', וכל מה שאתה שומע עכשיו לקוח מאוצר-המיי' לים החדש הזה.

אבל אין זו הדירה לאי רציוה, אם מצריים מקרבת את ה' דברים הללו בכרבה — מקומת בכרבה נבולות פתוחים ומיפעלים מפותחים. אין זו התפסות יש' ראלית אלא משהו שהמצרים — או לפחות חלקם — רוצים בו.
כן, אבל אתה יודע... איני סבור ש' המצרים מקמים זאת בכרבה. אני חולק על דעתך כליל — לא עלך באופן אישי, אלא על הדברים שאתה אומר.

אני בטוח לחלוטין שכל המצרים, אילו הבינו בדיוק מה עתיד לקרות, לא היו מסכימים לכך לעולם. העתיד יוכיח.

למה אתה מצפה, כשיתחיל ברצינות המשאומתן על האומ' נמרה? האם אתה מצפה שהוא יושב חודשים, או יופסק, או מה? לגבי הפלסטינים, התהליך כולו הוא התחלה מוטעית. הוא מבוסס כבר על תוכ' ניהו של בנין שסירושיה, כפי שתייכת, שהישראליים ינסו לשנות את ההרכב ה' דמוגרפי של הגדה המערבית ועזה. ר' להקים מסטר מסאווי של יישובים חד' שים ומשום כך. המיסגרת שעליה הוסכם בקאפס'דיודיד היא התחלה מוטעית, ומשום כך היא נדחית עליודי כל מדינות ערב. ללא כל יוצאת מן הכלל.
מה בדבר מורדן ועומאן...?
לא, לא, לא. אין שום יוצא מן הכלל. המדינות האלה אינן נחשבות. סע לסר' דאן בעצמך. צא לרחוב. דבר עם האנשים בסודאן, האנשים הדלי האחריות, הם יאמרו לך אותו הדבר בדיוק! סע לשם וחיוכה במרעיון.

דעתי היא שאם הישראליים האמריקאים מבקשים באמת לזאת נשכרים מן האוויר רה החדשה שנוצרה, ואם הישראליים מבק' שים באמת לפתור את הכעייה המלסטר נית... הם טוענים שהם מתחכמים מאד, וזאת האמת. הם טוענים שהם צודקים ה'נגים ומאמינים בדוח הבינלאומי ובסל'ה'שיר, אם כך, יש לי רק הצעה פשוטה את. וזוהי הצעה פשוטה מאד, לאור התוצאה מן הדברים שעשה הנשיא קארטר ה' אווירה החדשה, ותוך הבאה בחשבון של הצעותיו דיעותיו של הנשיא קארטר ב' עניין זכויות האדם.

הבה ננסים — וזוהי הצעה קונקרטיה — להמטיד את הגדה המערבית ועזה תחת נאמנות בינלאומית. תחת הסותו של ה' ארם, למשך חמש שנים.

לא, אני מציע באופן רישטי — אם מותר לי בכלל להציע משהו באופן ריש' מותר.

לפרופסור אליהו ענתבי
לד"ר דני שנוואלי,
לאחות איריס קנכט

ולכל צוות הרופאים והאחיות במחלקה כירורגית ב' בבית חולים השרון בפתח-תקוה:

תודה על הטיפול המסור באשתי

ג'רי הייכון

Sale
נוסח אמריקה
אעזא
אק תמחיצו!

3 קוחות אובנה
דיונוג' 128 ת"א
לצעידים
דיונוג' 125 ת"א
אדונים
דיונוג' 120 ת"א
בגדי זמש זנוור
זמוחונ' 29 ת"א
הילטון ירושלים

הופיע!

הדעות הנושנות
המשורה בארץ ובעולם
ירחון המשורה בארץ ובעולם

חדש!

בגליון חודש יולי 1979, חומר מרתק שאסור להחמיץ:

הלם ההתפרצויות:
כתבת מחקר בלעדית • כתב אישום אינו פסק דין • ראיון מיוחד עם יו"ר לשכת עורכי הדין • המשפחה הישראלית" בכרז • ביקור ראשון ומצולם בבית הספר הפתוח! •

אנחנו, גונבי המכוניות

מזור מיוחד מאת סמ"ר, מאיר ברקת (מיחלק בילוש כללי היחידה המרכזית, לשעבר) • וכל המדורים הקבועים